

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

VI. Io. Trithe. Abbas Span. Rogerio Sycambro, amicorum constantissimo S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

tempore ratio est habenda, cum odiorum in nos causas non vnam, sed plures aperientes iniustas. Interea nobis patienter ferendum quod necessitas indicit, donec Sol, quem caligbras exterminans. Mitte ad nos cum latore presentium è Græca Bibliotheca nostra lecta volumina, vt habeamus ad manum in lecto ægritudinis nostræ, quibus fructuose occupemur per interualla scripturarum studijs. Dictionarium imprimis Græcum ab Aldo impressum Romano mittas velim. Ac deinde Psalterium ab eodem formis excusum Venetijs. Item epistolas Græcas man. nostra descriptas. Zenobiam quoque, & ea quæ nos in breuiculo consignatis, vt mittas similiter præcipimus. Vale nostri memor ad Deum. E. 10
Spira vltima die mensis April. Anno Christianorum M.D.V.

V.

IO. TRITHE. AB. SPAN. MAGISTRO IACOBO
Trithemio fratri. S.

CONTVLI me pridem in ciuitatem Spirensē, non voluptatis causa, sed necessitatis, nequem Budoris infirmitate mea grauarem, malens esse cum noris & amicis, & illis maxime, quibus olim beneficia contuli, quam cum extraneis in Nouocastro, * vbi diebus quatuordecim mansi ægotans. Sum autem domo Abbatis Lympurgensis hospitio receptus, & nec dum satis conualui de cunctis infirmitatibus meis. Nolumus te in Spanheim manere diutius, ne quid in te mali forsitan machinentur æmuli nostri, quos absentiam nostram grauius ferre intelleximus. Verentur enim (vt coniectura æsequimur) ne forte praua eorum consilia per nos in noticiam piissimorum principum deducantur, quod certe non sine causa metuunt: quippe qui conscientia sua sibi contestante intelligunt, quam presumptuose nobis contumeliam propter Principis erga nos clementiam intulerunt. Quid autem dicent ad hoc, quod in nullo à nobis læsi vnquam, nos propterea persequuntur odio, quia serenissimo bene sauemus principi Budarorum, qui nobis pius semper & elementissimus extitit? O inuidia semper cæca, nemini plus noxia quam sibi: quem te persequi arbitraris? *Domini est terra, & plenitudo eius*, pro cuius amore totus mundus in hi patria est, & facilis vnus iactura cœnobij. Sed hæc tecum frater silentio regenda, quia nondum venit tempus, quo arcanum mentis meæ consilium in publicum exponatur. Numen sequor occultum. Accepis tecum libris tuis ac vestimentis, quamprimum ad nos Neamaticum * venire cum fratre Theoderico festina: parauimus tibi locum inter familiares Abbatis Lympurgensis non vltimum, à quo in secretarium assumeris, quousque nobis lux interclusa resplendeat. Libris & rebus nostris, *τῆς πατρῴας κειμήλιον, & ἀλλὰ τῆ πατρῴας τῶν μυστικῶν*, iuxta ordinem & modum nostræ voluntatis, quem iste frater tibi dicturus est, rite dispositis, clauēs domus nostræ Abbatis omnes ad manus Prioris consignata. Affert tecum libellos deuotionis nostræ græcos, quibus diutius carere non possumus. Cætera vero omnia philosophiæ sacratoris necessaria in locum reconde dispositum, donec nec finem consequantur epiclemata nostra. Vale frater vnice atque dulcissime. E. 10
Spira vltima die Mensis Aprilis. Anno Christianorum M.D.V.

VI.

IO. TRITHE. ABBAS SPAN. ROGERIO STCAMBRO,
amicorum constantissimo S.

LEGIMVS indicem lucubrationum tuarum, quem nobis per Laurentium tabellarium nostrum pridie quam ad te scriberemus misisti, & satis admirari earum multitudinem nequimus. Plane admiratione dignum est, vnum te hominem obseruantia regularis disciplinæ die noctuque semper occupatissimum, sex & triginta supra centum in decennio, metro simul & prosa, non vulgaria absoluisse opuscula, quorum vel sola nomina mirum nos in modum oblectarunt. Da quæsumus operam, dulcissime Rogeri, vt quamprimum lectione tot operum tuorum nobis liceat recreari. Non enim tuam later prudentiam scio quantis nos æmuli concusserint iniurijs, qualibusque premamur aduersis: contra quorum insultum omnium, vna nobis consolatio relicta est, vnus manet impenetrabilis clypeus, mentis in Deum nostræ confidentia, & sacræ studium lectionis. Hos enim fidos nostræ peregrinationis comites, nulla vnquam poterit à nobis remouere impietas; nulla,

as non vnā, sed plures aperit
litas indicit, donec Sol, quem
adios suos, cunctas incertis
ē Græca Bibliotheca nostra
udinis nostræ, quibus fructu
narium in primis Græcum ab
um ab eodem formis excusum
Zenobium quoque, & ea que
ostrom minus æreum, cum reli
is. Vale nostri memor ad Deum. E
.D.V.

TRISTRO IACOBO

on voluptatis causā, sed necessitatē
ens esse cum noris & amicis, & illa
traneis in Nouocastro, * ubi dicitur
Abbatis Lymurgensis hospitio
ibus meis. Nolumus te in Span
inentur æmuli nostri, quos ab
nim (vt coniectura assequimur) ne
llimorum principum deducantur,
cientia sua sibi contentante intel
ter Principis erga nos clementiam
in nobis læsi vnquam, nos propoz
ncipi Budarorum, qui nobis iam
aca, nemini plus noxia quam
do eius, pro cuius amore totus me
ed hæc tecum frater silentio rego
mea consilium in publico expo
suis ac vestimentis, quam prius
festina: parauimus tibi locum
quo in secretarium assumens, quo
nostris, tūc præcipue apud, & dicit
voluntatis, quem ille frater tibi
lis omnes ad manus Prioris consti
tibus diuinus carere non possumus
in locum reconde disposuit, do
r vnice atque dulcissime. E. Spira

GERIO STCAMBIO

obis per Laurentium tabularum
& satis admirari earum multitudine
te hominem obferuatiā regis
ex & triginta supra centum in
cula, quorum vel sola nomina
m, dulcissime Rogeri, vt quæ
ari. Non enim tuam laterum
libusque premamur aduersis: con
elicta est, vnus manet imperator
ræ studium lectionis. Hos enim
poterit à nobis remouere impet
a.

IOANNIS TRITHEMII.

nulla, quo minus iter vbi que comitentur nostrum, poterit obstare aduersitas. Sæuiat quātum velit in nos Comastes ille tyrannus, furia tentet latrem: nihil auferet quod vera nobis philosophia contulit, quam charitas Dei per fidem in nobis Iesu Christi confirmauit. Quæ mihi conoporum * syluestrium cura, qui mente stabilem dimouere proposito nequeunt? Omnis terra mihi patria est, & vnus vndique ad superos conscensus. Parum inter est vbi viuam, dum viuo mortalis. Malo viuere in exilio mente sanus rebusque pauperimus, quam adulari comastis, quos absque culpa minime quisquam laudauerit. Quales sint aduersarij nostri, quibusque dediti ludis, versiculo notabis subiecto:

Οἷος καὶ τὰ λόντρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ πύσσω ἱερῶν
Οὐτὶς ἴστω ἀίματι τὴν ὄδον εἰς ἀδὸν.

10 Ad huius sententiæ normā turba cum Principe viuit eorum qui me persecuti sunt, quibus suo tempore ad perpetuam eorum confusionem antipodas scribere curauimus. Vale nostri memor ad Deum. E Spira vi. die mensis Maij, Anno Christianorum M.D.V.

VII.

IOACHIM DEI GRATIA MARCHIO BRANDENBURGEN-
sis, Princeps elector, Ioanni Trithemio Abbati Spanheimensi
præceptori Salutem.

20 REVERENDE pater, præceptorum celebratissime, sumus de proximo iter arrepturi ad sacram Romanorum Regis maiestatem, affectantes in eodem itinere coram cum P. T. (prout iam dudum desiderio nobis fuisti nostri) & conuenire & interloqui, & de multis quæ nostro insunt animo, conferre tecum. Idcirco P. T. obtestamur rogamusque, vt post habitis quibuslibet alijs occupationibus suis, sese in oppidum Bun * cis Rhenum in persona propria constituat, ad primum diem mensis Iulij proxime futuri, quo & nos ipso eodem termino (diuina clementia fauente) constituemur. Faciet in eare nobis P. T. singularem complacentiam, erga eandem fauorose & omni gratia remerendā. Valeat P. T. per æuum. Data ē Colonia nostra iuxta Spreuum, vndecimo die mensis Iunij. Anno Domini millesimo D. quinto.

* Bonn. Am.

30

VIII.

AD SERENISSIMUM PRINCIPEM, IOACHIM MARCHIONEM
Brandenburgensem, electorem Imperij Romani, Ioannis Trithemij Abbatis
Spanhemien. epistola responsoria.

VENIAM ad tuam celsitudinem Serenissime Princeps in die & loco mihi constituta à te quam libentissime, tamen propter varias corporis mei agritudines vix pedem mouere quoquam posse videar. Nihil enim gratius mihi, nihil dulcius hoc tempore contingere potuisset, quam sapientissimum eruditissimumque adire te Principem, tecum versari, loqui atque differere; non quidem de paruis rebus ac minimis neque vulgaribus, sed de arduis & maximis, & tuo ingenio fecundissimo dignis, quæ triplicem nostram non abhorreant Philosophiam. Quoties enim cunque nostrarum inter nos disputationum, quas ante biennium Francfordiæ in multam consueuimus deducere noctem, in mentem recordatio venerit, toties me tuis interesse sermonibus puto, & magni aliquid audire abs te, quo mens mea per amplius in amorem cœlestis philosophiæ nostræ accendatur. Vnde mox vt relicta serenitatis tuæ epistola, ad Rheni partes te intellexi vēturum, omnis à me corporis molestia recessit, & propter mentis tripudium imbecilla corpusculi membra diu amissam virtutem recuperant, & venire ad maiestatem tuam omnia ossa mea quantotius festinant. Interea serenissime Princeps Trithemium tuum (vt soles) benigno fauore
50 prosequere, quoniam qui semetipsum tibi spontanea voluntate in seruum tradidit, nihil eorum quæ potest, nouit, habet & intelligit imperio tuo non submisit. Iure igitur Trithemio tuo fauorabilem te patronum deinceps exhibere debebis, à quo ipsum recepisti totum quod erat suum, immo quod erat ipse sibi. Scio quod me supra meritum dignaris, ob quod excellentiæ serenitatis tuæ pene oblitus amatorum furorem cohibere vix potui.

Sed parce mihi, clarissime Princeps, quoniam audentior fui quam meam decuit paruitatem. Tuam bene valere celsitudinem opto. Ex Neometi, vicesima die mensis Iunij, Anno Christianorum

M. D. V.